

dog kan Vidnesbyrd ikke nægtes angaaende Retshandler, ved hvilke Vidnet har ladet sig bruge som Bitterlighedsvidne, eller hvor det som Hjemmelsmand, Borgen eller Fuldmægtig af Hensyn til Parten naturligen maa anses for pligtig til at give Oplysning om Forholdet.

- 3) De i § 207 omhandlede Personer kunne nægte deres Vidnesbyrd, dersom Retten ikke paa Embeds Begne har vægret sig ved at modtage det.

§ 209.

Børn under 15 Aar maa ikke edfæstes.

Ei heller kan den edfæstes, som er tiltalt for eller funden skyldig i Mened, eller den som ikke kan antages at tillægge Eden den Betydning, samme efter sit Begreb skal have.

Ei heller maa edfæstes Personer, som lide af væsentlig Forstands- eller Hukommelsesvækkelse.

De i denne Paragraf omhandlede Personer ere undergivne den almindelige Forpligtelse, til at møde og forklare uden Ed som Vidner.

Dog bør Afhørelsen af Affindige eller andre Personer, som ei ere istand til at afgive en fornuftig Forklaring, ikke tilstedes.

§ 210.

I Reglen skal enhver Vidneforklaring beediges, jfr. dog § 212, 1ste Stykke. Afhørelse uden Ed finder kun Sted, naar Vedkommende ikke maa edfæstes (§ 209), eller naar der mangler en for det Trossamfund, hvortil han hører, anvendelig Edsformular.

En høitidelig Forsikring i Eds Sted og med samme Virkning som denne, tillades kun, hvor særlig Lov hjemler det for visse Trossamfund.

§ 211.

Efterat Vidnet er paaraabt, stiller Rettens Formand de Spørgsmaal til det, som ere nødvendige for at forviise sig om dets Identitet, samt om fornødent, for at afsjøre, om der er Noget til Hinder for Vidnesbyrdets Modtagelse eller Vidnets Edfæstelse.

§ 212.

Derefter edfæstes Vidnet, medmindre Parterne vedtage, at dets Forklaring skal gjælde uden Ed.

Den, der uden skjellig Grund nægter at gjøre Ed, anses som den, der vægrer sig ved at svare.

Ved Edens Afleggelse lover og sværger Vidnet, at det vil udstige den rene Sandhed og i sine Svar paa Spørgsmaalene Intet forfølge, som kan tjene til Sagens Oplysning. Forinden Eden aflægges, skal Rettens Formand indstærpe Vidnet, Edens Hellighed og betyde det Straffen for Mened. Det beror paa Formanden at lade denne Forberedelse af Vidneafhøringen foregaa enkeltvis for hvert Vidne eller under Et for flere eller samtlige Vidner i Sagen.

§ 213.

Efter Edfæstelsen foregaa Vidnets Afhørelse.

Det kan i Henhold til den aflagde Ed udspørges saavel om Sagen selv som angaaende alle Omstændigheder, der kunne have Indflydelse paa dets Forpligtelse til at vidne eller paa dets troværdighed.